

TERMS OF THE PAPER.

For each copy—two shillings a year—PAYABLE IN ADVANCE.

To Subscribers who receive the Paper by mail, each copy, inclusive of postage—four shillings a year.

The difficulty of remitting small sums from distant places may be obviated by five subscribers uniting their subscriptions and remitting them together in a single pound note.

The names of Subscribers will be published; and all receipts of money will be regularly acknowledged on the last page of the Paper.

Subscribers on the Continent may receive the paper at four shillings a year; their papers having to be sent by mail, and a postage of one penny, being prepaid on each. This is exclusive of Continental postage.

Agents are requested to receive no subscriptions except in conformity with the above terms.

Advertisements will be inserted as heretofore at the rate of one penny and a half each line, reckoning the type at Brevier size or seven and a half lines to an inch.

All Notices of Deaths and Marriages will be chargeable as Advertisements.

Communications should be post paid to receive attention.

POINT PEDRO—Mr. G. H. HALLOCK.

JAFFNA—THE MISSIONARIES.

TRINCOMALIE—Rev. J. WALTON.

COLOMBO—Messrs P. B. FERNANDO and SON.

KANDY—Mr. L. LAWTON.

BATTICALOE—Rev. J. GILLINGS.

MADURA—Rev. C. F. MUZZY.

DINDIGUL—Rev. J. RENDALL.

MADRAS—P. R. HUNT, Esq.

நாற்சமயகோளரி.

நாந்காங் காண்டம்.

சு. சீவசமையத்தோர் சீவனுக்கும் விஷ்ணுசமையத்தோர் விஷ்ணுவுக்கும் மூன்று கண்கள் உண்டென்கிறார்கள். இது விலக்கியிருந்த விருட்சத்தின் கனியிலே ஆதிமானிடர் பொசித்தபோது அவர்களுக்குச் சவாபமாயிருந்த இரண்டு கண்களோடே அவர்கள் சொறவணியின் கண்கள் திறக்கப்பட்டதைச் சொல்லுகிறதாகவேண்டும். ௧. மோசே. ௩. எ. விஷ்ணுவுக்கும் மூன்று கண்களுண்டென்று விஷ்ணு சமையத்தார் சொல்வதற்குதாரணம். இருசமையவிளக்கம் வந்தவன யோக்கியப்படலம், ௨௨. பாட்டு. இச்சைதன்னோடு ஞானங்கீரிகையென்றெண்ணும் பம்பைகள் ஸ்ரீவரீகர்கெலாம் அச்சுதன் தன் நாயகனாகலால் அன்னவன்றியம்பகனென்பது.

௭. சீவ சமையத்தோரும் விஷ்ணு சமையத்தோரும் தீர்ப்புத்திருக்கும் பின்னகருண்டென்று கொள்ளுகிறார்கள். இதுவும் ஆதிமானிடர் சரித்திரத்துக்கிணைந்திருக்கிறது.

௮. இந்நாள் இஸ்தீரீ விஷ்ணுபத்தார் இஸ்தீரீ விஷ்ணு இஸ்தீரீ என்பதை மறுதலிக்கிறார்கள் என்றாலும் சீவபத்தாவாப்போல விஷ்ணுபத்தாவும், விஷ்ணு பலமுறை மோகிவெடமெடுத்து சீவனுக்குத் தேவியாய் அவரோடே கூடித் தீர்ந்ததும் அப்படிப்பட்ட ஒரு மோகிவெடித்தல் சீவனுக்கு அரிகரன் அல்லது ஐயனார் என்ற ஒரு புத்திரனைப் பெற்றுமுண்டென்கிறார்கள். இது இஸ்தீரீ அரிதம்முடிகளில் சிறிது சமயங்களிலே சீவனுக்குத் தம்முட்பேரில்சந்தோஷத்தையும்இன்பத்தையும் வந்துவிக்கும்படிக்குச் சீவகரமான ஆபரணங்களையும் உடுபாவனங்களையும் தரித்துக்கொள்ளுகிறத்தினால் சீவகாரித்தனம்பண்ணி காரியத்தை முடிக்கொண்டிருக்கிற பேச்சல்லவோ. இருசமைய விளக்கம், மோகிப்பதால், தாருகாவனச்சாபபடலம் இரண்டையும் பார் விருத்தம்.

கொண்டறையுஞ் செஞ்சடைச் சங்கரன்றுங்கவை குந்தமேவித் துன்றுபைந்தண்டோய் மாயவணக்கன் டோர் தொல்வாநான் னன்றுபோலென்றுமுளாய சுரர்க்கமுதளித்திவெதற்காய் நின்றென்னை பெண்ணுருகாவனச் சித்ததென்னெஞ்சமென்குன்.

என்று அவைகளிற் சொல்லியிருக்கிற இந்தப்பாட்டில் சீவன் விஷ்ணுவைப் பார்த்து நீர் தேவர்களுக்கு அமிதம் கொடுக்கிறதற்கு எடுத்துநின்ற உம்முட பெண்ணுருவைக் காண்பதற்கு என் நெஞ்சு இச்சித்திருக்குதென்பது, விலக்கியிருந்த விருட்சத்தின் கனியில் ஆதிமானிடர் திப்போசித்து ஆதிமானிடனுக்குக்கொடுத்தபோது இவர் அவருடைய சவாப சவுந்திரியத்தினும் நயனங்களினும் பிடிப்பட்டகாரியத்தை நியாபகத்துக்குக் கொண்டுவருகிறதாயிருக்கிறது.

௯. சீவனுக்கு ஆயுதங்கள் துவம் பாசம் பிழைக்க அநாவது வில் ஆகமுன்று விஷ்ணுவுக்கு ஆயுதங்கள்

ள் சங்கு சக்கரம் தண்டு வான் சாரங்கம் அதாவது வில் ஆகஐந்து. சீவனுக்கு வாகனம் எருது விஷ்ணுக்குவாகனம் கருடன் அல்லது செம்பருந்து அவர்கள் உடுப்பு புவித்தோல் மான்தோல் இப்படிப்பட்டவைகளினவைகள் இன்னம்அழகானவாகனங்களும் பெலுனையுதங்களுக்கும் விவையெற்பெற்றபஞ்சுப்பிடைவை பட்டுப்பிடைவைகளுக்கும் வந்தெட்டாத பூருவகாலத்தையும் ஆதிமனிதரையுங் காண்பிக்குது. ௧. மோசே. ௩. ௨௬.

௧௦. சீவன் அரிபத்தாக்கள் சீவன் அரி கோவில் களில் சாதம் இலக்கறி அப்பவர்க்கம் பால்பழம்படைக்கிறதொழிய மாங்கிலும் மட்சம் படைக்கிறதில்லைஇப்படிப்பட்டவைகள்தானேஆதிமானிடர்துவக்கி திறையாக முடிவுவரைக்கும் இருந்த மனிதருடைய போசமையிருந்தது ௧. மோ. ௧. ௨௬, ௩௦. ௩. ௧. ௩௦.

௧௧. சீவனுடைய மூத்தகுமாரன் யாவனமுக விக் கணேசரனும் சுப்பிரமணியனும் விஷ்ணுவின்னுடைய மருமக்களென்றும் மன்மதன் விக் கணேசரனுடைய மச்சினென்றென்று சொல்லப்பட்டிருக்குது, இது ஆதிமானிடத்தி ஆதிமானிடனுடைய குமாரருக்குத் குமாரத்திக்குத் தாயாயிருந்ததெப்படியோ அப்படி மாமியாராயிருந்த நிலமையைக் காண்பிக்குது.

௧௨. சீவ சமையத்தோரும் விஷ்ணு சமையத்தோரும் சீவர் மணியாகக்கொள்ளுகிற உபதேசப்படி சீவன் சீருஷ்டிகருமல்ல இரட்சகருமல்ல சங்கரனென்கிற அவருடைய நாமத்தின்படியே சங்கரம் பண்ணி அழிக்கிறவாயிருக்கிறார். இது பராபரன் தீன்சுவேண்டாமென்று விலக்கியிருந்த விருட்சத்தின் கனியிலே ஆதிமானிடன் பொசித்து தமக்குந்தம்முடவிறுக்குஞ் சங்கரத்தை வருத்துவித்துக்கொண்டநிசசரித்திரமாயிருக்குது. ௧. கொரி. ௩௦. ௨௧, ௨௨. ரோம. ௫. ௧௨. இன்னும்வரும்.

[Continuation of medical Receipts.]

வைதரி நீதானம்.

செய்தியென்பக் குணத்தைச் செப்பக்கேள்மின் செய்வியையே காய்ச்சல்கண்டவிரண்டாநாளில் ஐயம்ப்பனன் துர்போற்றித்துவிங்கி அங்கமெல்லாநடுக்கங்கொண்டிருக்குமாக்கி ரெய்வவந்தே எட்டாநாட்சரளிவிக்கல் நெரிவுற்றுமுனத்திகொண்டு பெருமூச்சிட்டால் பையவேமருந்துசெய்யத் துணியாதே நீபத்தாநாட்கொல்லுமென்று பகர்ந்திட்டாரே யசு.

இனங்கலந்து வருகுணத்தைக்கேளும்மாதே யிரத்தமிதுவகை மெழுகுத் தள்ளியேக இனங்களுடன் பவனமுகரன் கலந்துகாணிலேகபராபரன்செய்வன எண்ணிக்கொண்டு மனங்கலங்காதேயிருந்து குறிப்புக்கண்டு மருந்துசெய்து தெண்டித்தால் மீளுமென்று அனங்கலங்குநடையானே முன்னோர்பேசுமாயுள்ள மறைக்குறியதவனாய்நிதுபேசேன் யசு.

வெதும்பியே சுரமுளத்திப்பதறிக்கண்கள் விக்கல் சத்தியிவாப்பிரமல் சோகம்விக்கம் விதம்பெருவே வயிறழிதலல்லால்மேலே வீசுறுதல் நீர்பெருத்துவே டித்தங்கோடல் இதம்படுகாக்கறுத்திவந்தல் எல்லாங்கண்ட இக் குணங்கசரத்தியமாயென்னக் கண்பேதம்பெருவே யுரைசெய்தார் முன்னோராயுட்பமையமறைப்பொருளதவன்பார்த்துத்தானே. ௩௮

குறிக்கண்டவைந்தாநாள் வழமையாகக் கொடுக்கு மருந்துரைத்திடக்கேள் கோதைநல்லாய் செறிவான புளியிசங்கு முசுமுசுக்கை சீரானபருத்தியிலை இவைகள் தேடிநெய்யுடனேகொவிந்த கிராந்திமலம் நீகும் தீநெற் சீரகத்தோடரவுள்ளி பிரியாமற்சரிகொண்டு தட்டிச்சுறு பிரியமுடன் கொடுக்க முன்பேசினோரே யசு.

பவனமோக்கும் பாலதவனச் சொல்லக்கேளும் பாவைநல்லாயாண்பவனயின்னந்துரவெட்டி. நீவனவாகவுள்ளரம்புந் தொனியும்போக்கி நிறையுடனையிருசீர் வெண்காயங் கூட்டித் தனியாகவிருந்துரவிறு வைத்துச் சீவதனற்குச்சுக்கப்பிளிந்து தீநெரங்கொண்டால் விவையமாயுள்ளநோயமருந்தீரும் விரும்பியாறாநாள்விரைந்துசெய்யேன் யசு.

தயிர்ச்சட்டிக்குள்ளே பூணக்குட்டிவிட்டதார்? உதயதாரையை நட்டாத்துந்துரையவர்களுக்கு, ஐயா,

பாதிரிமாரும் நீங்களும் முக்கறுப்பட்டவன் மற்றவர்களையும் முக்கறுக்கவுபாயங் தேடினது போல சைவர்களாகிய எங்களையும் உங்கள் மதத்திலவரு

ம்படி பல உபாயங்களையுஞ் செய்கிறீர்கள். தங்கள் அம், பொஸ்தகம், கம், சஞ்சிகையில் "ஓர்மானுக்கன்" என்பவர் சைவசமையப் பிரசங்கம் செய்வதைக்குறித்தெழுதினதை வாசித்தபோது அப்பிரசங்கமும் உங்கள் மூலமாய்த்தான் சைவசமையத்துக்குக் கோடியுண்டுபண்ணப்பட்டதென்று நம்புகிறேன். எப்படியென்றால், சைவசமையத்துண்டுப்பொருள்களைச் சொல்லிக் கொடுப்பது பாவமென்றிருக்கின்றது. "நவதுதானுக்குச் சீவயோக்கிகுத்திலுள் எமார்தருக்கு நந்தாயானால் நோய்மிகுந்து சாசனதே சொன்னேன்" என்று அகஸ்தியர்சொன்னார். அப்படியே அநேகம் சாஸ்திரமதை இரகசியமாய் வைத்திருக்க வேண்டுமென்று அபையமிடுகின்றது. யாதோருகாலத்திலிருந்தவர்களும் சைவசமைய வுட்பொருள்களை அறிந்தவுடனே நீ மலமேலேறிவிடு உலகத்துள்ளே நின்றாக்காரி கொல்லுமெடா நீசுஞ்சொன்னேனே என்றதுபோல காடுகளுக்கும் மலகளுக்கும்போய்வாசம்பண்ணியதன்றி ஊரில்லாந்து பிரசங்கு செய்வல்லல கொஞ்சக் காலத்துக்கு முன்னோற்றிய தருமலங்க சாமிகூட இப்படிச் செய்யநினைக்கவில்லை இப்படி ஒருவருஞ் செய்யாதகாரியத்தைக்கந்திர்துமாரர் அறுமுகவரும் கார்த்திகேசரும் சீவன்கோவிலில்வசநம்மண்டபத்துக்கு முன்னின்றுபிரசங்கிப்பது ஏதுக்காக. "உலகமெங்கும்போய்ச்சிருட்டிகளாகிய அவனவருக்கும்பிரசங்கியுங்கள்" என்று பாதிரிமார் வேதத்திற் சொன்னதன்றிச் சைவசமயத்திலில்லையே. சைவசமையத்துக்குமாரும் இவர்கள் செய்வதென்ன உங்களேவுதல்தான். உதாரணமாய்குறித்திருவரும் பாதிரிகளுத்தள்ளே நின்ற சைவசமையத்தைக் கெடுக்கிற வழிவகை சொல்லிக்கொடுத்துச் சம்பளம்வாங்கல் வயிறுவளர்க்குகிறார்கள். இவர்கள் "கூழக்குவையத்தாமையையுந் டிப்போட்டுக் கூத்தென்னகூத்து" என்றதுபோல சைவசமையத்துக்கு விரோதமாய்ப் பிரசங்கமென்னப் பிரசங்கம் பண்ணுகிறார்கள் இதென்னப்பா தான்கீட்ப்பது குட்டிகைச்சீவர் கணக்காண்பது மச்சுமாளிகையா! கெட்டிகைட்டி. பருக்கை பாதிரிமாரோடே பிரசங்கம் அதற்கு விரோதமோ? இப்படியே இவர்களைக்கொண்டெங்கள் வேதத்தைக் கொடாமற் சம்மா உங்களப்பாட்டிலேயிருங்கள் நாங்கள் சம்மாவருக்க நீங்களேன் அடிபிடிக்கு வருகிறீர்கள் இப்படியினனும் செய்தால் தகுந்த கண்டிப்புச் செய்வோம்.

இப்படிக்கு
வண்ணநகரிலிருக்கு சைவசமைய
வாலிபர்.

தகாமை நீக்கும் முகாமைத்துரையவர்களுக்குத் தந்தனம் வந்தனம்.

சைவசமையப்பிரபுக்கள் சீருப்பரும், காசினுத முதலியானும்பிரபுக்களும் கந்தர் அறுமுகத்தைப்பிடித்துச் சைவசமையத்தைப்பிரபலப்படுத்துகிறார்கள். எப்படியெனில், சீவன்கோவிலில் வசந்தமண்டபத்தில் அக்கிரவாரம் பொழுதுபட்டு, கூ. மணியளவில் பிரசங்கம் நடந்துவருது. அதுஅப்படியிருக்க, சைவசமையத்தில் சரிதை கிரியை யோகம் ஞானமென்று நான்கு பகுதியுண்டு. அதில், கந்தர் ஆறுமுகம் புகலுகிற பிரபந்தம் சரிதையோ கிரியையோ யோசமோ ஞானமோ என்பதை அறியவிரும்புகிறேன். ஆறுமுகம் பிரபந்தம் நவிலுகிறதற்குத் தகுந்தவரல்ல ஏனெனில் அவர் சமசாரியோ அல்ல வேறே வென்பதை அறிய விரும்புகிறேன். கடவுளொருவரென்பதற்குச்சந்தேகமில்லையென்பதற்கு கைவல்லயம் அகத்தியர் முப்பது. "என்றளித்தமிழ்க்கும் செய்கைக் கேதுவா மயனாய்மாலாய் ஆன்ற ஈசனுமாய்த் தானே அநந்த ஸூர்த்தியுமாய் நிரும் பூன்றமுத்தனுமாய் பூணாராய்தவனாய் நாளும் தோளிய வில்ம போதச்சொகுபத்தைப்பண்கின்றேனே." அகத்தியர், "வணங்குவாய்செகசோதி யொருவனாகி மானிலத்தையொருநொடியில்வதுத்தேமண்ணிற்குணமான மனிதரையும் படைத்த பின்பு குவலையத்திற்குணுத்தித்துக் குருவாய்வந்து சமனானசமசாரமொன்றில்லாமற் சன்னசிபோலிருந்து தவத்தெக்காட்டியன்பான சித்தர்கவையிருத்திப்போட்டு அகன்றதலஞ் சென்றவரை அன்னவோயே." இன்னுமநேக சாத்திரங்களாலும் கடவுளொருவருண்டென்று அத்தாட்சி பண்ணலாம். உதயதாரையார் சொல்லப்பட்ட நாங்களும் சாதிபேதகமில்லையென்பதற்கு கடவுளுக்குஞ் சாதிபேதகமில்லை, அகப்பைச் சித்தாரால்

சாதிபேதமில்லா அகப்பேதானவனுனவருக்கு இத்தாலிக்குமே இன்னுஞ் சாத்திரங்களுக்கு, யாழ்ப்பாணம் வண்ணப்பண்ணையில் பிரசங்கப்பண்ணுபவரும் மற்றுமொத்தாசைகாரப் பிரபுவுளும் சாதியிலுயர்ந்தவர்களென்ன யாவருமறியக்கூடும். கந்தர்வாறுமுடித்துடைய சீவனம் மெல்தர் பேர்கவல் ஐயரால் நடந்துவருது. சிறப்பிப்பெய்துக்கு சீவனம் கோவரணமேந்தால் நடந்துவருது. காசினைமுதலிப் பிரபுவுக்கு ஊரார் கூலிக்காரச்சனங்களார் சீவனம் நடந்துவருது. இப்படியிவர்களுக்குச் சீவனம் நடந்துவருகிறபடியால் யாதாமொரு கவனம்ல்லாமல் தாங்கள் வீணும் நேரம்போக்கிறதும்ல்லாமல் ஊரிற்சனங்கனாய் கெடுக்கிறார்கள். ஆ! எவ்வளவு துக்கமான காரியம். இப்படிக்கு, சைவசமையத்திலொருவன், கதிர்காமர் வேலு.

ஞானப்பாட்டு.

WESLEY'S HYMNS. 35.

"O God of good the unfathomed sea."

- ரு. கிருபாநித் நன்மையாவும்
உம்மிடத்திருந்து வரும்
ஒரு குறையும் அறியீர்
நீரே சம்பூரண சர்த்தா
உமக்கென் நெஞ்சின்மேல் அவர்
அதைமாதத்திற் கேட்கிறீர்
சு. பூரணவடிவேந்தான்
முன்னே கெடுபிம் சேராயின்
பிரகாசம் யாவும் மங்குமே
நீர் என்னை விருப்பாய் நோக்க
ஸ்திரி யிடத்திற் பிறந்த
பரவி நான் எம்மாத்திரமே.
எ. விண்மண் நரகின்மேற் செங்கோல்
செலுத்தும் இராசாவே நின்சொல்
கேட்டு நரகர் அஞ்சுவோர்
இரத்தம் புரண்ட உடையை
தரித்தோராக என்னென்னை
வரும் தெய்வீகர் இவரயார்?
அ. இவர் நரக்காக செத்த
மனிதனான மெய்க் கரித்தர்
இவரை நேசியாதோர் யார்?
தயா நிதி கடவுளே
உம்மில் முழு மனதாலே
அன்புகூர திருப்பர் யார்?

உதயதாரை.

சு. அசாஅவ்ரு மாசிமாதம். உச, தேதி.

உத்தியோகமுடிவு.

எங்கள் முடிவேன்ன? மனிதன் தனக்குத்தான் சத்துரதியாயிருக்கிறதில்லை. எங்கள் உத்தியோகமும், எங்கள் மகத்துவமும், எங்கள் சம்பத்தும், எங்கள் குலமும், மற்றும் நானுவித உலகபுகழ்ச்சியுட்கு டைசியில் ஒன்றுமில்லாமற் போய்விடும். ஏனென்றற்கடவுள் அந்நிறம் பாரபட்சமுமுள்ளவருமல்ல. மகத்துவமுள்ளவர்களும் வீரபரக்கிரமசாலிகளும் கடைசியில் அற்புதம் போய்விடுவார்கள். பலவித நாமத்தைக்குடிக் பலவிதமான இராச்சியங்களிலிருந்திராச்சியபிரபாலனம் பண்ணும் பலவிதமான அரசர்களும் தங்கள் கிரீடத்தை இழந்துபோவார்கள். ஏகசக்கிராதிபதிகளும் மற்றுமரசர்களும் மதிப்பின் அற்பமாயெண்ணப்படுவார்கள். சகலவித சாதியாருடைய குருக்கள்மாருத் தங்கள் இரத்ததாம்பர உத்தரிக் கத்தை இழந்துபோவார்கள் ஆனாலும் உலகத்திலும் கவும் அற்பமாயெண்ணப்பட்டு நானுவித தன்பத்தாலும் வயிற்றுக்கில்லா வறுமையினாலும் மெலிந்த இலாசறுவோ சகல ஆடம்பரமான அங்குகளினால் அலங்காரமாயுடுத்தப்படுவான். தாழ்மையுள்ளவர்கள் உயர்த்தப்படுவார்கள் பெருமைக்காரரோ தாழ்த்தப்படுவார்கள். மரணம் மடங்கடிக்கும். ஏனென்றால், இராசாவிடத்திலிருந்து அவருடைய மகுடத்தையும், விசோப்புவிடமிருந்து அவருடைய தொப்பியையும், மாணுக்கனிடத்திலிருந்து அவனுடைய புத்தகங்களையும், உலோபியிடத்திலிருந்து அவனுடைய பண்ப்பையையும் பறித்தெடுத்துப்போடும். நியாயத்தின்புறாவீர்ப் பெரியவர்கள் எளியவர்களாவார்கள். அகந்தைக்காரர் தாழ்த்தப்படுவார்கள். பொல்லாதவர்கள் துன்பப்படுவார்கள். வஞ்சகன்காரர் பொட்டு

க்கேடடைவார்கள். பின்னை எங்கள் நம்பிக்கையென்ன? எங்கள்முடிவேன்ன?

யாழ்ப்பாணம்.

சுப்பிரீங்கோடு—சூசாசசம் ஆண்டிற் கூடப்படுஞ் சுப்பிரீங்கோடு போனமாதம் இருபத்தைந்தாந்தேதி செவ்வாய்க்கிழமை வழமைபோல யாழ்ப்பாணத்திற் கூடப்பட்டது. விளங்கும்படி இம்முறை பாரப்படுத்தியிருந்த வழக்குகள் பதினெட்டு, அவற்றுள், பதினாறுகாரியம் விளங்கித் தீர்மானமாயிற்று. நாலுகாரியம் மற்றக்கோட்டில் விளங்கும்படி நிறுத்தப்பட்டது.

விளங்கித் தீர்மானம்பண்ணின காரியங்களாவன.

கவது. மட்டக்களப்புக்கோட்டால்வந்த கள்ள உறுதியெழுதின் காரியம்—அதில் ஏற்பட்ட மறியக்காரர் மூன்றுபேர். இரண்டுபேரும் விடுதலையாக, மற்றவன் குற்றவாளியானதினால் அவன் கரே ஊழியஞ்செய்துகொண்டு மூன்றுவருடம் மறியலிலிருக்கத் தீர்மானமாயிற்று.

உவது. அடிபிடிக்காரியம்—மறியற்காரர் நாலுபேர். இதுகாரியத்தை மறுகோட்டில் விளங்கும்படி வைத்திருக்குது.

நவது. சாவுகச்சேரிக் கோட்டால்வந்த அடித்துப்பறித்துக் காதுவெட்டிக் களவெடுத்தகாரியம்—மறியற்காரர் ஆறுபேர். இவர்கள் குற்றவாளியானதால், பிறவருக்கேற்றப்பட்டு அங்கே சீவனுள்ளகாலமளவுக் கரே ஊழியஞ்செய்யவும், அவர்களில் நாலுபேர் அந்த ஆக்கீனையுடன் பேருக்கன்பதன்படிபடவுத் தீர்மானமாயிற்று.

சவது. சாவுகச்சேரி—காதுவெட்டிக் களவெடுத்தகாரியம். மறியற்காரர் ஏழுபேர். சகலருங் குற்றவாளியானதால் பிறவருக்கேற்றப்பட்டு அங்கே சீவியகாலமளவுக் கரே ஊழியஞ்செய்யவும், அவர்களில் இரண்டுபேர் அந்த ஆக்கீனையுடன் பேருக்கன்பதன்படிபடவுத் தீர்மானமாயிற்று.

ருவது சாவுகச்சேரி—அடித்துக்காதுவெட்டின காரியம் மறியற்காரர் நாலுபேர். இவர்கள் நாலுபேரும் ஏழுவருடமளவும் பிறவூரிப்போயிருந்து ஊழியஞ்செய்யவும், அத்துடன் ஒருவன் அன்படிபடவுத் தீர்மானமாயிற்று.

கவது. பருத்தித்துறை.—ஆடுகள வெடுத்தகாரியம். விளங்கிக் குற்றமில்லையென்று தீர்மானம்பண்ணப்பட்டது.

வவது. பருத்தித்துறை.—விடெரித்தகாரியம். மறியற்காரர் ஆறுபேர் குற்றமில்லையென்று தீர்மானம்பண்ணப்பட்டது.

அவது யாழ்ப்பாணம்.—கள்ளச்சீட்டுமூத்தினகாரியம். மறியற்காரன் ஒருவன். குற்றமில்லையென்று தீர்மானம்பண்ணப்பட்டது.

கவது. யாழ்ப்பாணம்.—அடிபிடிக்காரியம். மறியற்காரர் மூன்றுபேர். அவர்களில் ஒருவன் ஏழுவருடம் பிறவூரிலிருந்து ஊழியஞ்செய்யவும், மற்ற இரண்டுபேரும் ஊழியஞ்செய்துகொண்டு மூன்றுவருடம் யாழ்ப்பாணத்திலிருக்கவுத் தீர்மானமாயிற்று.

யவது. ஆடுகள வெடுத்தகாரியம். குற்றமில்லையென்று விடுதலைப்பண்ணப்பட்டது.

யகவது. அடித்துக்காயப்படுத்தினகாரியம். மறியற்காரன் ஒருவன். கரே ஊழியஞ்செய்துகொண்டு மூன்றுவருடம் மறியலிலிருக்கத் தீர்மானமாயிற்று.

யஉவது. யாழ்ப்பாணம்.—கொலைகாரியம். குற்றமில்லையென்று விடுதலைப்பண்ணப்பட்டது.

யநவது. திருக்கோணைமலை.—அடிபிடிக்காரியம். மறியற்காரனொருவன். ஊழியஞ்செய்துகொண்டு மூன்றுவருடம் மறியலிலிருக்கத் தீர்மானமாயிற்று.

யசவது. மட்டக்களப்பு.—களவுகாரியம். மறியற்காரர் மூன்றுபேர். மற்றமுறை விளங்கும்படி வைத்திருக்குது.

யருவது. திருக்கோணைமலை.—கொலைகாரியம். மறியற்காரன் ஒருவனாக. பங்குன்மாதம் பதினமூன்றுதேதி திங்கட்கிழமை திருக்கோணைமலையிலேதானே இந்தப்பாதகனைத் தூக்கிக் கொலைசெய்யும்படி தீர்மானம்பண்ணப்பட்டது.

யகவது. மட்டக்களப்பு.—சீவரிடத்துக்களவெடுத்தகாரியம். மறியற்காரன் ஒருவன். மற்றமுறை விளங்கும்படி வைத்திருக்குது.

யவது. சீவரிடத்துக்களவெடுத்தகாரியம். மறியற்காரர் ஏழுபேர். தவணைபோட்டிருக்குது.

யசவது. சாவுகச்சேரி—அடித்துக்காயப்படுத்தினகாரியம். மறியற்காரர் எட்டுபேர். குற்றமில்லையென்று தீர்மானம்பண்ணப்பட்டது.

யருவது. திருக்களப்பு.—சீவரிடத்துக்களவெடுத்தகாரியம். மறியற்காரன் ஒருவன். மற்றமுறை விளங்கும்படி வைத்திருக்குது.

யகவது. திருக்களப்பு.—சீவரிடத்துக்களவெடுத்தகாரியம். மறியற்காரன் ஒருவன். மற்றமுறை விளங்கும்படி வைத்திருக்குது.

யருவது. திருக்களப்பு.—சீவரிடத்துக்களவெடுத்தகாரியம். மறியற்காரன் ஒருவன். மற்றமுறை விளங்கும்படி வைத்திருக்குது.

ராக யாழ்ப்பாணத்துக்கோட்டுக்கு வைக்கவேண்டுமென்று, சூசாசசம் ஆண்டிற் கட்டவளச் சட்டத்திற் பத்தொன்பதாம் பிரிவிற் காணப்படுகின்றது. ஆனாலும் இங்கிலீசு பாவை படித்த யூரிமார் அசேசர் முதலியவர்கள் மகா குறைவேன்றி காணப்பட்டதினால், அந்தத் திருத்தித் தாமதமின்றி வேறொரு அசேசர் அட்டவணை சேர்த்தெழுதிக்கொழும்புக்கனுப்பும்படி டைக்குத்துரையவர்களுக்கோரு கட்டவளவந்தது.

கொழும்பு.

பொக்கிஷக்குறைவு.—திறைசேரி அல்லது பொக்கிஷ வேலையை யாதாமொருவர் ஒப்புக்கொள்ளும்பொழுது காச நாயையமெவ்வளவேன்றும் நோட்டு நாயையமெவ்வளவேன்றும் எண்ண வேலையை ஏற்கவருகிறவர்களிடம் ஒப்புக் கொடுக்கிற வழமை எவ்விடத்திலுமுண்டு. சீர்து நாளாக உத்தரவின் பேரிப்போயிருந்த தேம்பிளர்த்துரை இவ்வுத்தியோகத்தை ஏற்கவந்தபோது, பணங்களை எண்ணி இவ்வளவேன்றுஅவரிடம் ஒப்புக்கொடுக்க நீசமிக்கப்படிருந்த துரைமார் பணம் போட்டிருந்த பைகள் ஒன்றுக்கொன்று சீர்தும். பெரிதுமாயிருந்ததைக் கண்டு காச நாயையத்தை எண்ணிப் பார்த்தபொழுது, ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் பவுன் குறைவுண்டானதைக் கண்டார்கள். இப்படி ஒரு பெரிய குறைவு கண்டதால், திறைசேரிக்கு முதற் கிளேக்காயிருந்த கோம்ஸ் முதலியாரிற் சற்றே அசைக்கொண்டு அவரிப்பொழுது தன் வீட்டைவிட்டு வேளிக்கிடாபடிக்குக் கோவரணமேந்தார் போலீசைக் காவல் வைத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு பைபிலும் இருநூறு இருநூறு பவுண்டோட்டுக் கட்டியிருந்ததென்று நினைத்தாலும், சீர்து பையிற் கூடவுஞ் சீர்து பையிற் குறையவுமிருந்ததினால், இரண்டுங் கூடிக் கையுரக்கமாயிருந்த பணத்திற்குச் சரியாயிருக்குமென்று கேள்வியாயிற்று. ஆனாலும் இப்பொழுது மறியற்படுத்தியிருக்கிற முதலியாருடைய நடையைப் பார்த்தால், அவர் வெகு வருடக்காலமாக வெகு துரைமாரின் கீழ் வேலையாயிருந்த காலங்களில் மகா யோக்கியமாய் யாதாமொருவருங் குற்றங்குறை சொல்லாத அவ்வளவு நன்னடையுள்ளவராயிருந்தார். இவர் நன்னடையுள்ளவராயிருப்பதினாலும், பைகளிலிருக்கிற பணத்தளவில் ஒன்றுக்கொன்று ஏற்றத்தாழ்ச்சியிருந்தும், கையுரக்கக் கணக்குச் சரிவருமென்றெண்ணுவதினாலும் இம்முதலியார் குற்றமற்றவராய் வருவாரென்றெண்ணுகிறோம். ஆகிலும் இவ்வூர்ப் பிரத்தவர்களில் நாங்கள் கொள்ளும் நம்பிக்கை மகா குறைவாயிருந்தும், இந்த முதலியார் சோதனைக்கிடங்கொடுத்துக் குற்றத்துக்குளராகிற் பின்னை நாங்கள் இன் இவ்வூரவர்களிலாரில் நம்பிக்கை வைப்போம்.

கருத்தா.

இப்பொழுது கருத்தா நகரிலுள்ள சீர்து பேர் போந்த வைத்தியர் ஓர்வகையான, நீர்ப்பற்றுக்கொண்ட ஒருமருந்தை உண்டுபண்ணியிருக்கிறார்கள். அத்தை வியாதிக்காரரிற் பிரயோகித்துச் சீர்த்தைத் தரித்தாலும் கரத்தை வெட்டினாலும் எள்ளளவேனும் அறிவிருக்கக்கூடாத அவ்வளவு அவர்கள் அறிவைக் கேட்ப்பண்ணி வைத்தியஞ் செய்கிறார்கள் போனமாதம் பத்தொன்பதாந்தேதி கருத்தாவில் ஒருபாக்குத்தர் இந்தமருந்தை ஒரு வெள்ளைக்காரனுக்குக் கொடுத்து அவனுடைய அறிவை மயங்கப்பண்ணி, ஒருமுறையோடே அவனுக்கு அறுபல்லப் பிடுங்கிப்போட்டார். பதினமூன்றுதேதியும் எட்டின் என்னும் பேரையுடைய டாக்குத்தரொருவர் அந்த மருந்தைக் கொடுத்துத்தானே அவ்வூர்ப்பிறந்த ஒருமனிதியுடைய பற்களைப் பிடுங்கிப்போட்டார். எப்படியெனில், அந்த வைத்தியன் இலேஞ்சியோன்றெடுத்து அதில் மேற்சொன்ன மருந்தைத் தேறித்து அந்த இலேஞ்சியையெடுத்து மூக்கிலும் வாயிலும்வைத்து அழுத்தினவுடனே அவருடைய பல்லு யாதொரு வருத்தமில்லாமற் பிடுங்கப்பட்டது. மற்றநாளும் வேறொரு டாக்குத்தர் இருபத்தைந்து வயதுள்ள ஒருவனுக்குக் கல்லடைப்பென்னுமோர் நோயுண்டாயிருந்ததினால், இந்த மருந்தைக் கொடுத்துத்தானே அந்தக் கல்லடைப்பை நீக்கினார். அப்படியே மிகவும் பொல்லாத குதிரையொன்றுக்கும் இம்மருந்தைப் பிரயோகித்ததால் அதுவியுந்து அறிவுகெட்டுப்போயிற்று.

காக்கிப்பிரத்தியுத்தரம்.

"சேரிநகர் திருத்தானுகூலகாமி," திரிசோணமலகவிராயர்கள், அரக்கர் குமாரன் தியாகர், வசியன், சைவனென இங்ஙனஞ் சாதித்துக் கிறிஸ்தவனென்போதிக்குஞ் சிவப்பிரகாசசுவாமி, என்றகடிதங்கள் வந்துசேர்ந்தன.

MORNING STAR.

Jaffna, February 24th, 1848.

INJURIOUS EFFECT OF READING ROMANCES.

Another evil effect of novel reading is, that it wastes and exhausts the sympathies of the heart.

The theatre and the wine-cup have been justly charged with entailing sorrow on many a hitherto happy family; but it is the solemn conviction of the writer that the novel comes in for its full share of pernicious influence. Follow that young man who has been lolling over the fictitious tale, behind the counter, or at his desk, to the domestic circle, and see whether he meets the glad steps of his sister as in the days of his childhood he was wont; or whether he returns to the welcome of his mother with that ingenuous smile which most gladdens a mother's heart. Mark the husband who has sought recreation from the pages of romance, and see whether he enters the home of his wife and children with a lighter heart or kindlier greeting. Watch the mother who has been forced to descend from the ideal world to the prosaic employments of the needle, and see whether her heart seems in the work. Look at the daughter who is accustomed to trim the midnight lamp that she may pursue her waking dreams; why sits she so languidly by her mother's side? where is the glad voice that would have made labour light, or the willing hand to assist in that labour? Alas! the thoughts, and affections, and sympathies, which should have been consecrated to making a happy home, have been wasted on imaginary sufferings and ideal beauty. How many a wife woe the averted eye, and heedless manner, and discourteous reply, that chill her confiding heart, to the false sentiments and impressions which her husband has gathered from the pages of romance! The wife of his youth is no longer young. Disease, and perchance affliction, have blanched her cheek, and thinned and silvered her locks; her step is no longer elastic, nor her form erect.—True, her heart beats with an affection, if not as romantic, yet more deep and abiding than when she first listened to his early vows; but the fountains of his love have so often flowed out towards the creations of fancy, that they have become exhausted and are dried up.—*Mother's Magazine.*

THE TELESCOPE AND MICROSCOPE.

While the telescope enables us to see a system in every star, the microscope unfolds to us a world in every atom. The one instructs us that this mighty globe, with the whole burthen of its people, and its countries, is but a grain of sand in the great field of immensity—the other that every atom may harbour the tribes and families of a busy population. The one shows us the insignificance of the world we inhabit—the other redeems it from its insignificance, for it tells us that in the leaves of every forest, in the flowers of every garden, in the waters of every rivulet, there are worlds teeming with life, and numberless as the stars of the firmament. The one suggests to us that above and beyond all that is visible to men, there may be regions of creation which sweep immeasurably along and carry the impress of the Almighty's hand to the remotest scenes of the universe—the other, that within and beneath all that minuteness which the aided eye of man is able to explore, there may be a world of invisible beings; and that, could we draw aside the mysterious veil which shrouds it from our senses, we might behold a theatre of as many wonders as astronomy can unfold—a universe within the compass of a point, so small as to elude all the powers of the microscope, but where the Almighty Ruler of all things finds room for the exercise of his attributes, where he can raise another mechanism of worlds, and fill and animate them all with evidences of his glory.—*Dr. Chalmers.*

A HYPOCRITE CAUGHT.

Satan never sets any nets of his for hypocrites. He has them already without that trouble, and has his nets to spare for other victims that cannot be caught without a net. He would like the opinion to be universal that the only hypocrites there are, are in the church. Such a stigma on the church would comfort him.

But hypocrites can be caught in other waters beside those of Zion. We have seen some of the most fierce denunciators of hypocrisy, full grown hypocrites themselves. Look at that young man. He has been one of the giddiest who have trodden the paths of folly and sin. He has poured hot drops of invective without measure upon the church for its hypocrisy; and yet he is a hypocrite himself? Verily, let us see. The Spirit of God is in that place. That young man made merry of his coming, but he was not merry long; for though he strove with his might against Him, yet that agent of Infinite love paid even him a visit. "His laughter was turned into the drought of summer." He is in deep trouble. His sins are in sight, and God in anger against him, seems to be nigh. His soul is full of sadness. Shall any mortal know it? Not if he can help it. How can he help it? By being a hypocrite! He can, and dares to ascribe his visible sadness to some other than the real cause. He takes every opportunity to mislead others about the state of his mind. He will throw hastily down the book or tract, that a terrified conscience

bade him read, if any one approaches. He will brush quickly away the tear that the anguish of his heart had caused to steal down his cheek, and force an appearance of gaiety upon a countenance just now the picture of woe. He pretends to what is not true—viz: quietness of mind and unconcern about religion.

Have we not caught a hypocrite? And that too out of the church? And the same book that caught that hypocrite, caught one of the sharpest reprovers of hypocrisy that ever sent fiery darts into Zion; for they are one and the same person!

Were we to put the number of hypocrites out of the church over against the number in it, we think scoffers at Zion would see occasion to be a little more merciful. Accusers of Zion's hypocrisy are quite often most beautiful specimens of the same article themselves.—*Selected.*

HINTON remarks, "I observe in my mind a sinful anxiety to preach well, rather than a holy desire to preach usefully."

THE END OF RANK AND STATION.

What will be our end? Let us not evade the inquiry, for why should we be enemies to ourselves? In the end, station, and standing, and acquirements, and worldly reputation, will avail us nothing—for God is no respecter of persons. In the end, the great will be little in their own eyes, and heroes will be things of small concern. Czars and Cæsars will be rest of their tiaras, and emperors and kings will be lightly esteemed. The Diveses of all nations will be stripped of their purple, and lowly Lazaruses clad in goodly raiment. The humble in heart will then be exalted, and the proud in spirit will be brought low. Death is a sad leveller, for he steals from the monarch his crown, from the bishop his mitre, from the soldier his scarlet coat and quilt epaulettes, from the scholar his books, and from the miser his money-bags. The judgment day will make the mighty mean, bring down the haughty look, afflict the cruel, unmask deceit, and make oppression tremble. What then is our hope? and what will be our end?

RELIGIOUS STATE OF ITALY.

[*Testimony of the Rev. Giacinto Achilli, D. D. late professor of Theology at Rome and at Naples*]

[Dr. A. while actually holding a responsible and high office in the Pope's Court (that of *Vicario del Maestro del Sacro Palazzo Apostolico*) was led by the Spirit of the Lord to search the Scriptures, and there found that Saviour whose blessed Gospel he now longs to make known to his benighted countrymen.]

"Italy pants to shake off Popery. Amongst all orders and classes there are multitudes who care no longer for confession, go no more to mass, laugh at indulgences, and make a jest of excommunication; and the priest who attempts to urge these observances upon them is openly shunned. All this shows us that the Popery of Italy is confined to few. No, dear brethren, all Italians are not Papists, all the priests and monks in Italy are not Papists, all the bishops and cardinals are not Papists. The doctrines of Rome are losing followers day after day—But how fares Christianity among them? Alas! with few exceptions, men who have seen Popery and Christianity so intimately connected with one another, have not spiritual discernment enough to separate the one from the other, and with the falsehoods of Rome, they reject the sublimest truths of Christianity. Where Popery fails to make dupes she makes infidels. Italy is full of men who, ceasing to believe in the Romish dogmas, have ceased to believe in the Gospel of the Lord Jesus Christ!

And one main cause of this state of things is, their ignorance of the Holy Scripture. The Bible is practically prohibited in Italy, except in Latin. The translation by Martine, is indeed allowed to some; but what with notes, the restrictions on free judgment, and the necessity of laying bare every idea of the mind before a confessor for his approval, the permission to read it becomes merely nominal, and to women it is almost wholly forbidden. Martine's translation, moreover is from the Latin, and not from the original, and favors all that Rome would teach; Diodate's more correct translation, and indeed all Bibles printed out of Italy, are absolutely prohibited. They are stopped by the custom-house, and in some places are burnt, and in others rooms are filled with confiscated Bibles."

MISSIONS IN INDIA—I speak the words of truth and soberness, when I say that the Gospel is making a steady progress in India, and most especially in Tinnevely; and that though man may doubtless hasten, he cannot possibly stop it. I am fully aware of the import of my words, when I declare my persuasion that there is among the native Christians of India a faith as sound, a hope as certain, and a charity as real and abiding, as can be found in the most favored Christian land; and I wish from my heart that the Gospel were as precious to all professing Christians among ourselves, as it is to hundreds of those poor and too-often despised men, who have been called, by God's grace aiding the labours of our missionary clergy, out of the darkness of paganism to his marvellous light.—*Bishop of Madras.*

THE LATE GOVERNOR GENERAL OF INDIA—LORD HARDINGE.

No viceroy of India has retired with such universal applause. The Lord of lords has abundantly prospered his government of this great empire, for nearly four years. Its very existence, seemed at one time to be in jeopardy, and to tremble in the scales—of defeat or victory—on the banks of the Sutledge; but the God of battles gave him the victory, and in three short months the war was ended. The power of the only nation which could oppose itself, with any prospect of success, to British sway, was entirely broken; and India, from the Himalaya to the ocean, reposed in peace without an enemy.

The warrior-statesman then again turned his attention to those arts of peace, with which he had begun his rule; and which had been so roughly interrupted. His celebrated Educational minute—reduction of the salt tax—removal of transit-duties—commencement of the great Ganges Canal—encouragement of Railroads—prohibition of Sunday labour on public works—suppression of Suttee and Infanticide, and child-stealing, in the Panjab, Gwalior, &c., and partially of human sacrifices among the Khonds, show that this truly favored man is alike great in peace and war; and the laurels of peace how much more enduring and fragrant! May the wearing of them, only lead him to long for those never fading wreaths of victory, which shall be given to all who overcome the world and sin, by the blood of the Lamb.—*Madras Chris. Ins.*

THE NEW GOVERNOR GENERAL OF INDIA.

The New Governor General, the Earl of Dalhousie, accompanied by Lady Dalhousie, daughter of the Marquis and Marchioness of Tweeddale, was received at Madras with military honours, and heartily welcomed, not only by his noble relatives, but by the members of both services, and all classes of the population. In the course of his short stay of three days, the Earl held a levee, which was very numerous attended. He appears young for so high a post, which perhaps has never been occupied by any one who had not seen more years; but his pleasing countenance indicates talent, and with much benevolence, expresses also decision. He enters on his important office under auspices the most favorable, and our prayer is, that he may indeed be blessed, and be a blessing.—*Madras Chr. Ins.*

THE LATE GOVERNOR OF MADRAS.—On the retirement of the Marquis of Tweeddale from the Governorship of the Madras Presidency, a public meeting was held at the College Hall at which about two hundred gentlemen were present, when a subscription of more than 16,000 Rps. was raised as a testimonial of the esteem in which he was held.—This is quite an interesting appendix to the violent abuse that has latterly been heaped upon him by a portion of the community.

A GOOD RESOLUTION.

A missionary was travelling in the State of Kentucky, not long since. In the town of G— he stopped to preach to the people about the condition of the heathen. There was one gentleman there who seemed to listen with deep attention. You might see from his very countenance that he felt deeply interested in the subject. As the missionary described the deplorable state of the heathen, you might see him fetch a deep sigh, and now and then, a big tear would come rolling down over his manly cheek.

The missionary told them what the children in some places were doing for the missionary cause; that some were even denying themselves coffee and sugar, and such things, in order to have something to give. This gentleman, hearing this dropped his head for a moment, and seemed lost in thought. Directly he plucked something from his mouth, and cast it under the stove, which stood near to him. At the close of the service he came up, and cast down a five dollar bill upon the table. "There," said he, "is my tobacco money. If the children can deny themselves coffee, tea and sugar for the sake of the heathen, I am resolved to spend no more for tobacco. From this hour I am determined never to taste it. I threw out a quid while you were speaking; and that, I intend, shall be my last."

NEW ANAESTHETIC AGENT.—A new agent to produce insensibility to pain has been discovered—called *Chloroform*. The substance is manufactured at Calcutta, and has been used there in several instances with complete success.—January 19, Dr. Fitzpatrick extracted six teeth from a European patient at one sitting without his being conscious of the slightest pain. On the 13th, Dr. Edlin tested its efficacy on a native woman. About six drops of the chloroform were sprinkled on a handkerchief which was applied to the nose and mouth with immediate effect, and the woman's tooth was extracted without her being conscious of any pain.—The next day the operation of Lithotomy was performed by Dr. O'Shaughnessy on a patient of 25 years of age who did not exhibit a single expression of suffering during the operation.—We have seen a notice of the application of Chloroform to a furious horse, which almost immediately reduced him to a state of insensibility.

STATE OF THE COLONY—PUBLIC MEETING.—We are glad to learn that the merchants and planters are awake to the peril of the present position of the country; and that in the absence of a Council, duly representing their opinions, they intend holding a public meeting to consider the burdens that press on the Colony and retard its prosperity, and to suggest means for their removal. We believe a strong and determined protest will be made against the £24,000 abstracted for the payment of soldiery whom we do not need, and a searching inquiry instituted into the offices included in our enormous "Fixed Establishment."—*Obs.* Feb. 17.

THE NEW STAMP ORDINANCE is passed into a law and is to come into operation on the first of June.—We will publish some of its provisions hereafter.

APPOINTMENTS.—The Hon. P. E. Wodehouse is appointed acting Auditor General during the absence of Mr. MacCarthy.—Mr. Templer is to return to his duty as Treasurer.

POCKET CALENDAR.—A friend having furnished us with a copy of a Calendar, remarkably unique and concise, we send it out in English and Tamil with this issue of our paper, for the benefit of our Subscribers.

VISIT OF THE COLONIAL SECRETARY.—We understand that the Colonial Secretary, accompanied by Major Skinner, is expected to visit Jaffna in the course of the next month.

ALLEGED DEFALCATION AT THE TREASURY.
Again we have the unpleasant duty to speak of deficiencies in the Public Cash Chest; we say *unpleasant* because thereby suspicion has been cast upon a man whose character has been hitherto considered irrefragable. It appears that Mr. Templer who has been absent on leave is about to resume his duties as Treasurer; a circumstance which makes it necessary according to the custom usually adopted, that a committee of Gentlemen should personally count and enumerate the specie, stamps, and notes about to be delivered over in charge to the incoming officer. The parties engaged to make the enumeration, had their attention called to an irregularity in the apparent size of the Bags, which were all supposed to contain the same sum, viz: £200, and upon counting the specie a deficiency of about £2000 altogether was found minus in the Cash Balance. These startling circumstances have caused suspicions to fall upon Gomes Moodr. head Clerk in the Establishment, who is at present confined to his own house under charge of the Police. It is reported that though a deficiency has been found in some Bags, the amount will be fully made up by the overplus contained in others, and we sincerely hope it may be the case. Gomes Moodelliar is a man of whom we might say "that the King delighted to honour." He has maintained a high character with a succession of superiors during a long course of years. For the sake of the small amount of confidence which we are necessitated to place in native employees we hope he may be found innocent. If on the contrary he is found to have succumbed to temptation, we ask in whom of his complexion are we to put trust in future?—*Examiner*, Feb. 16.

JURORS' LISTS TO BE CANCELLED
The Gazette of Saturday publishes a proclamation under the ordinance 19, of 1844, to cancel the lists of Jurors and Assessors for the District of Jaffna who speak the English language, which lists are found to be defective; and ordering an amended List to be prepared forthwith by the Govt. Agent of the Northern Province. We would suggest the adoption of the same course with respect to the lists for the Colombo District, which are reported to be in the same condition as those of Jaffna.—*ibid.*

WEATHER IN THE INTERIOR.
Our letters from the interior represent the weather to have undergone a change during the past week highly favorable for the Estates, especially for such as had been yielding heavy crops. Steady rain appears to have fallen for three or four days throughout the whole of the Central Province, much to the relief of those whose plantations were in want of moisture, and of course to the annoyance of such as had still large crops to move down to Kandy. Generally speaking the coffee crops have fallen short of the estimates, and though we may safely say that the quality is of unexceptionable character, the shipments of the year must be short of those of 1847.

Bandy-hire is rising in Kandy in consequence of the continued short supply of carts and the anxiety manifested on all sides to push down crops to Colombo; the last quotation per cwt, was 2s. 6d. and it is expected to go still higher. The rate also on the Matelle road was rising and not likely to be kept down.—*Examiner*, February 16.

REV. JAMES R. ECKARD.—American papers lately received, mention the appointment of Mr. Eckard, formerly of the American Ceylon Mission, to the Secretaryship of the Central American Education Society, and his acceptance of the same. The seat of the Office is at Philadelphia.

WORTHY EXAMPLE.—Messrs. Talbot, Olyphant and Co. of New York, have, within the last twenty years given free passages to missionaries, which, at the ordinary charges would have amounted to about \$16,000.

LAMB-LIKE RESIGNATION.

Charles Lamb, when reminded by his sister of the days when they were poor, and capable of enjoying a very little treat with the keenest relish, so different from the days when they were rich, stately and dull, said: "Well, Bridget, since we are in easy circumstances, we must just endeavor to put up with it."

SESSIONS OF THE SUPREME COURT.

The first sessions of the Supreme Court for the year 1848 were opened at Jaffna on Tuesday the 25th ult. before the Hon. James Starke, Esq. acting Senior Puisne Justice.

Robert W. Langslow, Esq. Deputy Queen's Advocate, conducted the prosecution and C. G. Koek, Esq. the defence.

There were altogether 18 cases in the Calendar, of which 14 were tried and 4 postponed.

No. 1. Forgery case from Batticaloe, in which 3 prisoners were implicated. 2 of them were acquitted and 1 convicted and sentenced to 3 years' imprisonment at hard labour.

No. 2. Assault. 4 prisoners, postponed.

No. 3. Robbery, assault and earcutting from Chavagacherry. 6 prisoners, all convicted and sentenced to be transported for life and 4 of them to receive each 50 lashes.

No. 4. Robbery and earcutting, from Chavagacherry. 7 prisoners, all convicted and sentenced to be transported for life and 2 of them to receive 50 lashes each.

The prisoners mentioned in No. 3 and 4, being old offenders, the Court found it necessary to award such severe punishment to them.

No. 5. Assault and earcutting from Chavagacherry. 4 prisoners, all convicted and sentenced to be transported for 7 years beyond seas; and 1 of them to receive 50 lashes.

No. 6. Cattle stealing from Pt. Pedro. 1 prisoner, tried and acquitted.

No. 7. Arson from Pt. Pedro. 6 prisoners, tried and acquitted.

No. 8. Forgery from Jaffna. 1 prisoner, tried and acquitted.

No. 9. Violent assault from Jaffna. 3 prisoners. 1 of them sentenced to be banished for 7 years and the other to 3 years' imprisonment at hard labour in chains.

No. 10. Cattle stealing. 6 prisoners, acquitted.

No. 11. Assault and wounding. 1 prisoner, convicted and sentenced to 3 years' imprisonment at hard labour.

No. 12. Murder from Jaffna. 1 prisoner, tried and acquitted.

No. 13. Assault from Trincomalie. 1 prisoner, convicted and sentenced to 3 years' imprisonment at hard labour.

No. 14. Robbery from Batticaloe. 3 prisoners, postponed.

No. 15. Wilful murder from Trincomalie. 1 prisoner of Mohammedan persuasion, convicted and sentenced to be hung at Trincomalie on the 13th proximo.

No. 16. Burglary and robbery from Batticaloe. 1 prisoner, postponed.

No. 17. Burglary and robbery. 7 prisoners, postponed.

No. 18. Assault and wounding from Chavagacherry. 3 prisoners, tried and acquitted.

DEAR STAR,
You will highly oblige the undersigned and many of your readers by giving an early insertion to the following.

It is the remark of many Astronomers that as the elements of the Comets of 1264 and 1556 are nearly the same, it is highly probable that it is one and the same. If the assertion be true it ought to appear this year, and therefore I wish to know what is the position of the comet of 1556 now, from one of your readers.

Jaffna, } Yours truly
January 1848. } A YOUNG ASTRONOMER.

[Communicated.]

The heart is a soil in which every ill weed will take root and spread itself. There the thorns of worldly care, and the thistles of worldly vanity will grow and flourish. As the husbandman watches his land, so should the Christian search and examine his heart, that he may cast out of it all those unprofitable weeds and roots of bitterness which will naturally get possession of it. If this work is rightly performed, the soil will be ready for the good seed of the word of God, which will spring up and prosper under the influence of divine grace, as the corn growth by a blessing of rain and sunshine from the heaven above. "Universal ignorance or infinite error will overspread the mind, which is utterly neglected and lies without any cultivation."

[For the Morning Star.]

DRUNKARDS' PUNISHMENT.

We are not surprised to hear about the ripened fruits of intemperance reaped by twenty men. The great disorders of the Bazar at Chunnagam, are at length ceased. The case in which I like to write the distinguishing characteristics of the votaries of drunkenness opens to every one an extensive field to labour by the pen day by day, for the sake of ameliorating the condition of our countrymen. Every one who reads about this subject will see that the efforts of pious missionaries, though ineffably great are very far from that part of the people who gave themselves to exhilarating liquors. The Government, though it countenances and supports the sale of these commodities within limits yet it is also very far from countenancing those who overleap these boundaries and give themselves a prey to vice. Some days ago there were about 2 dozen tipplers joined together very closely and visited a tavern near the Bazar at Chunnagam daily; and after their tipping, it was usual for them all to march to the market and throw all persons that trade in it into great confusion.

The bazar was filled with scurrilous language—quarrels and several other kinds of wickedness. Many of these used to steal from the vendors, plunder openly, sprinkle the people with these fetid liquors and tattle. These traders endeavoured to produce complaints against them but without any success; and

several of them, though being deprived of their goods, pondered about the difficulties of their appearing in the court at appointed days and the losses they shall sustain, if they have made any litigation, declined from bringing any suits against these offenders and were content to suffer (rather than going to justice where their causes are delayed.) Many of these wretches foamed, vomited and sometimes lay stretched in the streets without any sense, almost as dead. All these things were made known to the Police Vedahus of that village, who produced an action against these men. The Police Vedahus were vigilant in this as well as in many others. The Police Court after examining many witnesses on the side of the defendants found them accused by their own witnesses respectively. Therefore, he pronounced a sentence upon the head of every one, in proportion to his crime, to be confined in the prison, with hard labour from one to five weeks; and to pay a security of two pounds each for three months from the time of his release. Look at this minutely! what is the state of these drunkards? They have families and children, and many of them, parents. What are the distresses they undergo in prison? To what state have they reduced the condition of those that wait upon their prosperity and adversity?

It is impossible to view the melancholy scenes of their families and children when the sentence of the imprisonment of their husbands and fathers was heard. How miserable it is for a child to live being separated from the tender arms of his father! How troublesome it is for a wife to manage the affairs of the household when it is entirely devolved on her head! And more than all these, what added to their misfortune, was, as some of them expressed afterwards, hard labour and the call for spirituous liquors at stated times. As this is the first time in which several persons were convicted for their intemperance and wicked course of conduct, we are bound to remember with gratefulness, the Police Judge and the headmen for their sagacity in finding the great root which gives growth to a poisonous tree filled with a great part of the evil which prevails in this land and punishing them as a reprimand for others.

If this vice which is so hated, strikes root deeply in the heart of the nation and is not encountered by all influential men, it is nothing, but allowing the clouds of intemperance to overcast the land and to hide the beams of the rising sun of civilization from the sight of our land. We know very well, that the circumspection, discernment, and inquiries of a judge joined with his subordinates, will do more good to the prosperity of a nation. Therefore, we should always be circumspect to find out those vices which are injurious to society and to remove them with our utmost ability and the combined powers of these influential men. He who has caution and prudence, will try to avoid all evils which have but a temporary gratification and an infinite degree of unhappiness. It is manifest that the imprisonment of so many persons was the effect of using strong drink beyond the limits of government. The market which was formerly a tumultuous and quarrelsome assembly, has, now by the scrutiny and diligence of the Police judge in punishing those offenders become quiet and peaceable. We have every ground to believe that all the disasters which happen through intemperance, will, if they were brought before the public, arrest the attention of many a friend of temperance and rouse them to exercise their power to interrupt it at the beginning. With this, I conclude my address hoping it will be good to set forth systematically on the subject of intemperance in the following numbers, so that it may awaken feelings of unheart of every individual, for the extirpation of this evil, entirely from the land.

H. A. W.

ACKNOWLEDGEMENT.

[Subscriptions received since the publication of our last No.]

ODOOVILLE.		Mr. E. Cornelius	1 copy
Miss Eiza Agnew	1 copy	Mr. E. D. Whittelsey	1
ALLAVETTY.		Mr. J. Breckenridge	1
Moses Hallock, Esq.	1 copy	N. Araly Odiayer	1
MANEPY		Ampalam	1
Mr. Nathan Strong	1	Narany	1
JAFFNA.		Mr. J. Armstrong	1
T. B. Gilbert, Esq.	1 copy	Mr. J. Chester	1
Mr. S. Merwin	1	Mr. A. Phelps	1
B. De Neise, Esq.	1	Mr. B. Clough	1
The Govt. Agent	1	Mr. E. McLean	1
Mr. A. Holmes	1	Mr. H. Hosmer	1
A. Maylwagana Moodr.	1 copy	Mr. S. Williams	1
Rev. C. David	1	English School	3
H. MacLean, Esq.	1	N. Araly School	5
J. Byles, Esq.	1	NELLORE.	
CHAVAGACHERRY.		Rev. Jas. O'Niell	2
L. Jumeaux, Esq.	1	KAITS	
* BATTICALOA.		S. Ambalavaner, Esq.	1
Rev. W. W. Howland	2 cop.	CHILAW.	
Mr. S. Payson	1	Mr. J. T. Freiz	1 copy
Mr. A. Backus	1	OPOOPITTY.	
Mr. T. Scott	1	Rev. E. Cope	1 copy
Mr. R. Crossett	1	GALLE.	
Mr. G. Blagden	1	C. P. Layard	1
Mr. W. Sumner	1	COLOMBO.	
Mr. T. Spencer	1	The Hon. the Col. Secretary	1 copy

*These subscriptions were covered by the number put against Mr. Howland's name in our last Number.

TO CORRESPONDENTS.

"C. Arumugaver's" letter is received, and will appear in our next No. Also "A Spectator."

THE INDIA TEMPERANCE ALMANAC For 1848

which has passed into a second edition is just received, and is now offered for sale at the Manepy Depository—Price 6 pence a copy.

"It is very neatly printed and contains not only the usual astronomical calculations and some valuable tables of continental weights and measures, pay, postage, and expense of different drinking rates, but thirty pages of interesting tales and extracts, which would not long since have been thought cheap at the price of the whole pamphlet."